

[Karl Møller]

det, der findes i Øst. Jeg går ind for ligeberettiget og total afrustning både i Øst og i Vest. Jeg synes rent faktisk, at det største og mest uproduktive spild både af penge og af mennesker, som findes, er det, som bliver ødt på militarismen. Men jeg har søgt at pege på årsagerne til og virkningerne af det vanvittige rustningskapløb og på, at det rent faktisk kun er rustningskapitalen – og den befinder sig altså i Vest – som tjener på det.

Jeg hørte til sidst med interesse på de faste forsikringer, som kom fra forsvarsministeren om, at vores sikkerhedspolitik skal være uændret, at vi fortsat skal sikre os både mod kernevåben og mod fremmede tropper stationeret på dansk område i fredstid. Det er måske det eneste, vi i denne debat har været enige om, og i den ånd skal jeg fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget understreger betydningen af at fastholde Danmarks mangeårige afvisning af at modtage fremmede tropper og kernevåben på dansk område i fredstid som et væsentligt bidrag til fred og stabilitet i det nordiske område,

går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

Jeg skal på den givne foranledning sige, at taletiden for ordførere i anden omgang ved forespørgsler er 5 minutter. Det er hr. Karl Møller absolut ikke den eneste, der har snublet lidt over eller studset over, men det er altså 5 minutter i anden omgang.

Poul Nielson (S):

Jeg vil først om det fremsatte dagsordensforslag sige, at det minder lidt om spørgsmålet om, hvorvidt forsvarsforligspartierne og folketinget er holdt op med at tæve svigermor, og det er vi altså ikke. Derfor vil vi fra socialdemokratiets side være indstillet på at stemme imod det dagsordensforslag, der her er stillet. Vi mener ikke, at der på baggrund af den debat, der har været i dag, og de bemærkninger, der er fremkommet fra de for-

skellige ordføreres side, er behov for vedtagelse af nogen dagsorden. Vi kunne, som jeg sagde i mit første indlæg, tage ministerens redegørelse til efterretning, og det mener vi godt kan ske også uden en dagsorden derom. I konsekvens heraf vil vi altså stemme imod det dagsordensforslag, der her er stillet.

Jeg gør det en lille smule detaljeret for at undgå misforståelser og misbrug af en nedstemning af denne dagsorden i retning af en fortolkning af en ændring af vores politik. Det vil ikke kunne aflæses af en sådan afstemnings resultat.

Med hensyn til øvelsesomfang var det, jeg hæftede mig ved i mit indlæg, og som hr. Karl Møller kommenterede, først og fremmest det helt faste mønster, som præger Warszawapagtlandenes øvelsesaktiviteter længere og længere vestpå i Østersøområdet. Det er dette faste mønster i udviklingen, der for os rejser visse ikke behagelige spørgsmål ved vurderingen af hensigter og langtidstendenser i vores områdes udvikling. I øvrigt er jeg da enig i, at det vil være glimrende med et sådant maksimalt antal af deltagere i øvelserne, og jeg kan for så vidt også godt tilslutte mig de bemærkninger, som vi i aviserne har set fra den vesttyske forsvarsminister om omfanget af øvelsesaktiviteter.

Til hr. Gert Petersen, som jeg mener fortjener et direkte og seriøst svar på spørgsmålet om opgørelsen og sammenligningen af de bruttonationalproduktandele, som forsvarsudgifterne udgør, vil jeg sige, at man kan selvfølgelig stille op, hvor meget man ofrer pr. indbygger i et eller andet fast, i dollars f. eks., men så skal man til at nuancere det billede ét skridt videre, fordi hvor stor en del af det er lønudgifter, som igen bliver præget meget af det generelle udgifts- og omkostningsniveau fra land til land? For Danmarks vedkommende ligger de på ca. 59 pct. af de samlede forsvarsudgifter, og det vil så sige, at der skal en modererende faktor ind også i den opstilling. Det, jeg mener er fordelen ved at sige forsvarsudgifterne i procent af nationalproduktet kort og godt, er, at her har vi et mål for det økonomiske ambitionsniveau, man lægger sig på. Hvor stor en del af det, man har i alt, sætter man af til det formål?

Så vil jeg til hr. Bolvig sige, at dette med, at tvivlen må komme sikkerheden til gode, udtrykte jeg i en dansk sammenhæng, sådan